

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 decembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Elena Covalenco,

Judecătorii - Liliana Catan, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 20 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014 de inculpatul

Cernat Ion Iurie, născut la 24 februarie 1993, originar și domiciliat în s.Zaim, r-nul Căușeni.

Termenul examinării cauzei:

1. 23.12.2013 - 20.03.2014 - prima instanță,

2. 15.04.2014 - 09.07.2014 - instanța de apel,

3. 09.09.2014 - 24.12.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 20 martie 2014, Cernat Ion a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.b) c), d) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Căușeni din 24 octombrie 2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Bobeico Gheorghii, în privința căruia sentința nu se contestă.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea, în mod solidar, de la Cernat Ion și Bobeico Gheorghii în beneficiul lui Vîrlan Ion a prejudiciului material în sumă de 4103 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cernat Ion, la 10 noiembrie 2013, în jurul orei 15.00, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Bobeico Gheorghii, fiind în stare de ebrietate, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în microbuzul de model „Mercedes-Benz Sprinter”, cu n/î C UN 020, ce aparținea cu drept de proprietate cet.Vîrlan Ion, locuitor al s.Zaim, r-nul Căușeni, care era parcat lângă casa ultimului, de unde pe ascuns au sustras o geantă în care se aflau 4500 lei și documente, inclusiv, buletinul de identitate, fișa personală, polița de asigurare medicală pe numele lui Vîrlan Ion, un card bancar de BC „MoldovaAgroindbank”, o copie a carnetului de muncă, permisul de conducere a mijlocului de transport, certificatul de înmatriculare a automobilului, cotoarele reviziei tehnice și polițele de asigurare obligatorie de răspundere civilă și de asigurare internațională, copiile documentelor de înregistrare a SC „SferAgro Grup” SRL, factura fiscală de procurare a automobilului de model „Peugeot” și a două anvelope, lista de plată a lucrărilor pe lunile august-octombrie, cheile de la oficiu, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă de 4500 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel partea vătămată I.Vîrlan și inculpatul I.Cernat, care au solicitat:

- partea vătămată, casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților să le fie stabilită o pedeapsă mai aspră, deoarece cea aplicată este prea blândă în raport cu fapta săvârșită de aceștia, la care instanța nu a ținut seama de faptul că ambii inculpați au antecedente penale nestinse, astfel nu va fi atins scopul pedepsei penale, ce presupune corijarea inculpaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, care nu corespunde cu exigențele prescrise de dispozițiile art.7, 61, 75-78 Cod penal;

- inculpatul, casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, deoarece cea aplicată este prea aspră; instanța nu a ținut cont de prevederile art.76 Cod penal, de faptul că dînsul a contribuit la descoperirea infracțiunii colaborînd activ cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, cerîndu-și iertare de la partea vătămată; instanța neîntemeiat a conchis că dînsul a comis infracțiunea în stare de recidivă, deoarece pentru infracțiunile săvârșite în timpul minoratului, starea de recidivă nu se reține la stabilirea pedepsei, reieșind din dispozițiile art.34 alin.(5) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile părții vătămate Vîrlan Ion și a inculpatului Cernat Ion.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpaților I.Cernat și Gh.Bobeico în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor acestora.

De asemenea, instanța a conchis că pedeapsa stabilită de prima instanță atît inculpatului I.Cernat, cît și inculpatului Gh.Bobeico, este una legală și întemeiată, la aplicarea căreia s-a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, ținîndu-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpaților, de lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, considerînd că corijarea și reeducarea ambilor inculpați poate avea loc doar în condițiile izolării acestora de societate, pedeapsă ce se încadrează absolut în limitele prevederilor legale, prevăzute de sancțiunea normei penale de care au fost recunoscuți vinovați. Reieșind din cele enumerate, instanța de apel a respins argumentele apelanților, referitor la individualizarea incorectă a pedepsei stabilite.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar inculpatul I.Cernat care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, prin care, în temeiul art.79 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului inadmisibil, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul cererii de recurs se poate deduce, având în vedere că recurentul critică pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând să-i fie stabilită una mai blândă, cu aplicarea art.79 Cod penal, temeiul prevăzut de pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să intervină în soluțiile adoptate în latura pedepsei când se constată că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, acest temei pentru recurs nu persistă în cauza dată.

Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei lui I.Cernat, atît prima instanță, cît și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, și i-au aplicat o pedeapsă echitabilă, în limita prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, sub formă de închisoare, fiind corespunzătoare faptei săvârșite, corect reținînd în sarcina inculpatului starea de recidivă, deoarece la momentul săvîrșirii infracțiunilor anterioare din 30.06.2011 și 17.09.2013 acesta împlinise vârsta majoratului.

Temeiul invocat de recurent privind stabilirea unei pedepse cu aplicarea art.79 Cod penal, nu poate servi drept temei de casare a hotărîrilor judecătorești.

În acest aspect, Colegiul penal reține că art.79 Cod penal, permite stabilirea pedepsei sub limita minimă prevăzută de norma penală în baza căreia este încadrată infracțiunea, luîndu-se în considerație circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrșirea infracțiunii, de persoana și comportarea acestuia în timpul și după săvîrșirea infracțiunii.

Din sensul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind persoana infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor, ori a persoanei inculpatului.

Prin urmare, reieșind din actele cauzei, Colegiul penal reține că instanțele de fond nu au stabilit și reținut careva circumstanțe excepționale în seama inculpatului ce ar fi permis aplicarea unei pedepse sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale de care a fost recunoscut vinovat ce ar justifica aplicarea dispozițiilor art.79 Cod penal, iar circumstanțele la care a făcut referire inculpatul în recurs, fac parte din categoria celor atenuante, care au fost reținute la stabilirea pedepsei de către instanțele de fond, care și-au motivat soluțiile în această parte și au stabilit inculpatului pedeapsa ce se încadrează în limita sancțiunii prevăzute de norma penală de care a fost recunoscut vinovat, considerînd că corijarea și reeducarea lui este posibilă doar cu izolarea de societate.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursul repetă textul apelului declarat de același autor și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, și, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevînd temeiurile care au dus la respingerea apelului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În atare situație, Colegiul penal constată că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 20 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 iulie 2014 de inculpatul Cernat Ion, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu